

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/133/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112219875
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8112219875.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ Peter Jarkovský - Coryn, so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO: 32925042, 2/ BENC, s.r.o. so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO:36506451, 3/ PONECO, s.r.o. so sídlom Jesenná 12, 080 05 Prešov, IČO: 36707996, 4/CORS, spol. s r.o. so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, 5/ M. W., C.. XX.XX.XXXX, S. Q. XX, XXX XX M. právne zastúpení: JUDr. Michal Feciľak, advokát, so sídlom Jesenná 8, Prešov, proti žalovaným: 1/Prešovský samosprávny kraj, so sídlom Námestie mieru 2, 080 01 Prešov, právne zastúpený: Mgr. Jana Krivková, zamestnankyňa Správy a údržby ciest Prešovského samosprávneho kraja, Gen. Svobodu 684/10, 2/ Mesto Prešov, so sídlom Hlavná 73, 080 01 Prešov, IČO: 327645, právne zastúpený: JUDr. Alojz Naništa, advokát, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov o náhradu za vecné bremeno takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný v 1. rade má voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný v 2. rade má voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručенou súdu dňa 29.6.2012 sa žalobcovia domáhali voči žalovaným náhrady za zriadené vecné bremeno zo strany žalovaných na pozemkoch žalobcov. Svoju žalobu odôvodnili § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z.. O rozsahu nároku navrhli súdu z dôvodu hospodárnosti konania a vzhľadom na znalecké dokazovanie rozhodnúť konečným rozsudkom po právoplatnosti medzitýmneho rozsudku.

2. Písomným podaním doručeným súdu 25.10.2012 žalobcovia navrhli petit žaloby tak, že :

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v I. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemkoch nachádzajúcich sa v kat. úz. O., zapísaných na LV č. XXXX:

- Sumu 11.721,66 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/X - zastavané pl. a nádvoria o výmere 347 m2, spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplataenia,
- Sumu 11.359,08 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/X - zastavené pl. a nádvoria o výmere 336 m2, spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplataenia,
- Sumu 12.262,14 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/X - zastavené pl. a nádvoria o výmere 363 m2, spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplataenia,
- Sumu 12.566,16 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/XX - zastavené pl. a nádvoria o výmere 372 m2, spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplataenia,

Žalovaný v I. rade spolu so žalovaným v II. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v I. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX, sumu 3.411,78 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/XX - zastavané pl. a nádvoria o výmere 101 m² spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia.

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v II. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX: - sumu 11.856,78 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/X- zastavané pl. a nádvoria o výmere 351 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia.

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v III. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX:
- sumu 10.910,94 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/X - zastavané pl. a nádvoria o výmere 323 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia.

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v IV. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX: - sumu 13.005,30 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/XX - zastavané pl. a nádvoria o výmere 385 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia.

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v V. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX:
- sumu 12.059,46 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/XX - zastavané pl. a nádvoria o výmere 357 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia a za vecné bremeno viaznuce na spoluvlastníckom podiele vo veľkosti 1/2 na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXX: sumu 4.914,99 Eur, na parc. KN J. č. XXXX/XX - zastavaná plocha o výmere 291 m², (na spoluvlastnícky podiel pripadá výmera 145,5 m²), spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia.

To všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaní sú povinní nahradiť žalobcom v I. až V. rade trovy konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Ďalším návrhom doručeným súdu dňa 6.6.2013 navrhli žalobcovia zmenu žaloby v tom zmysle, že žiadali, aby súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania v znení, že :

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v I. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemkoch nachádzajúcich sa v kat. úz. O., zapísaných na LV č. XXXX:
- Sumu 11.721,66 Eur, na parc. KN J. Č.. XXXX/X - zastavané pl. a nádvoria o výmere 347 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia,
- Sumu 11.359,08 Eur, na parc. KN J. Č.. XXXX/X - zastavené pl. a nádvoria o výmere 336 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia,
- Sumu 12.262,14 Eur, na parc. KN J. Č.. XXXX/X - zastavené pl. a nádvoria o výmere 363 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia,
- Sumu 12.566,16 Eur, na parc. KN J. Č.. XXXX/XX - zastavené pl. a nádvoria o výmere 372 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia,

Žalovaný v I. rade spolu so žalovaným v II. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v I. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX:
- sumu 3.411,78 Eur, na parc. KN J. Č.. XXXX/XX - zastavané pl. a nádvoria o výmere 101 m² spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia.

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v II. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX: - sumu 11.856,78 Eur, na parc. KN J. Č.. XXXX/X- zastavané pl. a nádvoria o výmere 351 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplattenia.

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v III. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX:

- sumu 10.910,94 Eur, na parc. KN J. Č.. XXXX/X - zastavané pl. a nádvorcia o výmere 323 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplatenia.

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v IV. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX: - sumu 13.005,30 Eur, na parc. KN J. Č.. XXXX/XX - zastavané pl. a nádvorcia o výmere 385 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplatenia.

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v V. rade náhradu za vecné bremeno viaznuce na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. O., zapísanom na LV č. XXXX:

- sumu 12.059,46 Eur, na parc. KN J. Č.. XXXX/XX - zastavané pl. a nádvorcia o výmere 357 m², spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplatenia a za - vecné bremeno viaznuce na spoluvlastníckom podiele vo veľkosti 1/2 na pozemkoch vytvorených geometrickým plánom č. XXX/XXXX zo dňa 28.05.2013, vyhotoveným spoločnosťou GEOPLAN Prešov, s.r.o., nachádzajúcich sa v kat. úz. O., vytvorených z pôvodnej parcely KN J. Č.. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorcie o výmere 291 m² zapísaná na LV č. XXX: - sumu 3.665,13 Eur, na novovytvorenej parc. KN J. Č.. XXXX/XX - zastavaná plocha o výmere 217 m² (na spoluvlastnícky podiel pripadá výmere 108,5 m²), spolu s 9,00% ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplatenia, ako aj žalovaný v 1. rade spolu so žalovaným v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v 5. rade sumu vo výške 1.249,86 eur, na novovytvorenej parcele KN J. Č.. XXXX/XX - zastavaná plocha o výmere 74 m² (na spoluvlastnícky podiel pripadá 37 m²) spolu s 9% ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 2.7.2009 do zaplatenia.

To všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaní sú povinní nahradiť žalobcom v I. až V. rade trovy konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Na pojednávaní konanom 13.3.2015 súd pripustil zmenu návrhu v zmysle písomného podania žalobcov zo dňa 5.6.2013 tak, ako je uvedené vyššie.

5. K žalobe sa písomným podaním doručeným 6.10.2014 vyjadril žalovaný v I. rade, ktorý namietal aktívnu legitimáciu žalobcu v tom zmysle, že spochybnil vlastníctvo žalobcu z dôvodu, že Automobilové závody a.s. Prešov ako právny predchodca žalobcov sa nikdy nestal vlastníkom pôvodnej parcely č. XXXX/X, keďže na takýto prevod mala byť predložená právna listina o prevode vlastníckeho práva, pričom sa tak nestalo a došlo len k formálnemu zápisu. Konštatoval, že majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dôvodil, že priznaním uplatneného nároku by došlo k porušeniu zásady spravodlivého usporiadania veci a to aj z poukazom na Novelu Ústavy pod č. 100/2010 ako je uvedené vyššie. Namietal, že práva a povinnosti subjektov vecného bremena sú zákonom jasne vymedzené, pričom zákon nijakým spôsobom neurčuje odplatu v peniazoch za zriadenie v zmysle zákona č. 66/2009. Navrhol žalobu žalobcu voči žalovanému v I. rade v celom rozsahu zamietnuť.

6. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi oboznámením obsahu celého spisu konštatovaním, že na č. I. 1 a nasledujúcich sa nachádza samotná žaloba o náhradu za vecné bremeno, na č. I. 14 a nasledujúcich sa nachádzajú výpis z listov vlastníctva z katastra nehnuteľností, na č. I. 22 sa nachádza geometrický plán č. XX/XXXX, na č. I. 37 sa nachádza uznesenie tunajšieho súdu, ktorým bolo odmietnuté podanie žalobcov a náhrada trov konania účastníkom nepriznaná, toto nadobudlo právoplatnosti 19.10.2012 len voči žalovanému v VI. rade, na č. I. 38 sa nachádza odvolanie žalobcov proti predmetnému uzneseniu a špecifikovanie súm náhrad za vecné bremeno, na č. I. 41 a nasledujúcich sa nachádza ZP Y. A., na č. I. 85 a nasledujúcich je uznesenie KS PO sp. zn. 14Co/98/2012 z 11.12.2012, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa o odmietnutí podania, na č. I. 130 sa nachádza uznesenie OS PO, ktorým bolo nepriznané žalobcovi v I. rade oslobodenie od súdnych poplatkov, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.4.2014 tým, že ho potvrdil uznesením KS PO sp. zn. 21Co/90/2013 z 27.12.2013, na č. I. 155 sa nachádza vyjadrenie žalobcov z 22.8.2014, na č. I. 214 sa nachádza ďalšie vyjadrenie žalobcov z 30.9.2014, na č. I. 241 sa nachádza vyjadrenie žalovaného v I. rade, na č. I. 254 a nasledujúcich je zápisnica z pojednávania zo dňa 10.10.2014, na č. I. 275 je vyjadrenie žalobcov zo dňa 22.1.2015, na č. I. 290 a nasledujúcich je zápisnica o pojednávaní zo dňa 13.3.2015, na č. I. 294 je vyjadrenie žalobcov zo dňa 20.3.2015, na č. I. 327 je návrh žalobcov na zmenu žalobcu v I. rade s tým, že namiesto doterajšieho účastníka t.j. Coryn s.r.o. vstupuje na strane žalobcu v I. rade Peter Jarkovký - Coryn, na č. I. 332 sa nachádza uznesenie tunajšieho súdu, ktorým bolo pripustené,

aby do konania namiesto žalobcu v I. rade vstúpil Peter Jarkovský - Coryn, na č. I. 334 a nasledujúcich sa nachádza uznesenie NS SR 4MCdo/2/2014 z 23.4.2015, na č. I. 347 sa nachádza zápisnica o pojednávaní zo dňa 12.6.2015, na č. I. 352 sa nachádza vyjadrenie žalobcov zo dňa 7.7.2015, na č. I. 386 je odvolanie znalca Y.. V. a ustanovenie znalca Y.. Š. súdom, pričom ide o uznesenie tunajšieho súdu sp.zn. 10C/133/2012 zo dňa 17.9.2015, na č.l. 405 a nasledujúcich je ZP Y.. Š., na č. I. 469 sa nachádza vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného v II. rade, na č. I. 471 sa nachádza vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného v I. rade, na č. I. 472 sa nachádza vyjadrenie právneho zástupcu žalobcov, všetky tieto 3 vyjadrenia sú vo vzťahu k ZP Š., na č. I. 502 sa nachádza súkromný ZP č. XX D. P. A. I. zo dňa 22.5.2016, na č. I. 572 a nasledujúcich sa nachádza zápisnica z pojednávania zo dňa 15.6.2017, na č. I. 576 sa nachádza už spomínaná zmluva o postúpení pohľadávok z 28.6.2012 medzi spoločnosťami Coryn s.r.o. a BENC s.r.o. a PONECO s.r.o., W. a CORS s.r.o., na č. I. 595 sa nachádza dohoda o prechode majetku zo Slovenskej republiky Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácii na Prešovský samosprávny kraj z 29.12.2003, na č. I. 607 sa nachádza zmluva o prevode vlastníckeho práva pozemnej komunikácii medzi PSK a Národnou diaľničnou spoločnosťou z 3.7.2012, na č. I. 617 a nasledujúcich sa nachádzajú nájomné zmluvy medzi osobami, ktoré nie sú presne špecifikované a Národnou diaľničnou spoločnosťou týkajúcej sa jednorazovej náhrady a zriadenie vecného bremena, na č. I. 623 sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 11C/220/2010, na č. I. 638 sa nachádza sťažnosť žalobcov na prieťahy žalovaných v konaní a vyjadrenie zo dňa 16.10.2017, na č. I. 642 sa nachádza potvrdenie pána J., že bol konateľom s doručenkou, na č. I. 644 a nasledujúcich sa nachádza súkromný ZP č. XX D. P. I. z 10.10.2017 predložený žalobcami a napokon na č. I. 709 a nasledujúcich je ZP č. XXX/XXXX, pričom zistil tento skutkový stav:

7. Žalobcovia sú vlastníkami nehnuteľností evidovaných na Katastrálnom úrade M., Správa katastra M., nachádzajúcich sa v k.ú. O., na ktorých sa nachádza inžinierska stavba - cesta Y.. triedy č. XXXXXX M. - Q. - T., ktorej súčasťou je aj príľahlý chodník. Žalobca v I. rade je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. O., zapísaných na LV č. XXXX, ktoré boli vytvorené Geometrickým pánom č. XXX/XXXX, overený Správou katastra M., pod č. XXXX/XX, z pôvodnej parcely KN J. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2935 m², pričom túto parcelu nadobudol do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. A. XXXX/XX, dňa 17.4.2007, jedná sa o tieto parcely:

J.-I. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 347 m²,
J.-I. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 336 m²,
J.-I. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 363 m²,
J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 372 m²,
J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 101 m²,

8. Žalobca v II. rade je vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. O., zapísanej na LV č. XXXX, ktorú nadobudol do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. A. XXXX/XX, dňa 2.9.2009, a to parcely: XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 351 m².

9. Žalobca v III. rade je vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. O., zapísanej na LV č. XXXX, ktorú nadobudol do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. A. XXXX/XX, a to parcely: CK-C. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 323 m².

10. Žalobca v IV. rade je vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. O., zapísanej na LV č. XXXX, ktorú nadobudol do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. A. XXXX/XX, dňa 3.9.2006, a to parcely: J.-C. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 358 m².

11. Žalobca v V. rade je vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. O., zapísanej na LV č. XXXX, ktorú nadobudol do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. A. XXXX/XX, dňa 3.9.2009, a to parcely: J.-C. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 357 m².

12. Žalobca v V. rade sú spolu s pôvodným žalobcom v VI. rade podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu po 1, nachádzajúcej sa v k.ú. O., zapísanej na LV č. XXX, ktorú nadobudli do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad vlastníckeho práva bol

povolený pod č. A. XXXX/XX, dňa 05.08.1998, a to parcely: J.-C. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 291 m².

13. Inžinierska stavba cesty Y.. triedy č. XXXXXX spolu s chodníkom bola postavená aj na pozemku teraz vo vlastníctve žalobcov, na základe stavebného povolenia č. j. Q.. XXXX/OD-XX, vydaného dňa 14.3.1983 Okresným národným výborom - odborom dopravy v M.. Tomuto stavebnému povoleniu predchádzalo územné rozhodnutie o umiestnení stavby zo dňa 24.8.1982, č. výst. XXX/XX-I..

14. Dňa 12.2.1992 bolo vydané kolaudačné rozhodnutie č. L.-M.-XXXX/XXXX, ktorým bolo povolené užívanie cestnej stavby a táto bola odovzdaná do správy a údržby Okresnej správy ciest a Správe mestských komunikácií M..

15. Žalovaný v I. rade nadobudol vlastníctvo k predmetnej stavbe cesty Y.. triedy č. XXXXXX M.- Q. - T. na základe zákona č. 135/1961 Z. o pozemných komunikáciách, na ktorého s účinnosťou od 01.01.2004 prešlo vlastníctvo k cestám Y.. a Y.. triedy.

16. Keďže vlastníctvo k chodníku, ktorý sa nachádza na parcele J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 101 m², ktorá je vo vlastníctve žalobcu v I. rade a čiastočne sa nachádza aj na parcele J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 291 m², ktorá je vo vlastníctve žalobcov v V. a VI. rade je sporné - obidvaja žalovaní tvrdia, že nie sú jeho vlastníckmi (viď konanie vedené na OS PO sp. zn. 14C 75/2012) preto žalobcovia žiadajú náhradu od oboch žalovaných.

17. Pozemná komunikácia - cesta Y.. triedy spolu s príľahlým chodníkom bola postavená na pozemkoch žalobcov, v súlade so zákonom vzniklo na pozemkoch žalobcov vo verejnom záujme vecné bremeno v zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z. z.. K niektorým pozemkom bolo na návrh žalovaného z 29.10.2010 aj zapísané vecné bremeno a to na LV č. XXX a XXXX v časti J.: Ťarchy, a to cit.: „H. XXXX/XX - Vecné bremeno podľa § 34 a následne zák. 162/1995 v znení neskorších predpisov v súlade a ustanov. Zák. č. 66/2009, § 4, ktorého obsahom je držba a užívanie nehn. parc. č. XXXX/XX pod stavbou, vrátane práva uskutočňovať stavbu alebo zmenu stavby a to v prospech: Prešovský samosprávny kraj, Námestie mieru 2, 080 01 Prešov, IČO: 37870475, správca: Správa a údržba ciest PSK, Jesenná 14, 080 05 Prešov, IČO: 37936859“.

18. Vyššie uvedené skutočnosti vyplývajú z LV č. XXXX pre k. ú. O., obec M., okres M. (nachádzajúci sa na č. I. 14 spisu) ako aj z listov LV. č. XXXX, XXXX, XXXX X. XXXX, XXX všetky nachádzajúce sa v k.ú. O., obce M., okres M.. Rozhodnutím Národného výboru v Prešove, odbor výstavby a územného plánovania č. výst. XXX/XX-I. zo dňa 24.8.1982 došlo k územnému rozhodnutiu o umiestnení stavby Y. M. - vysielateľ, privádzač na Q. M. (č. I. 25 a nasl. spisu). Rozhodnutím Okresného národného výboru - odbor dopravy v Prešove Č. J. Q.. XXXX/OD-XX zo dňa 14.3.1983 bolo vydané stavebné povolenie na predmetnú stavbu. Obvodný úrad v Prešove rozhodnutím č. L.-M.-XXXX/XXXX zo dňa 12.2.1992 vydal kolaudačné rozhodnutie k vyššie uvedenej stavbe.

19. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 10C/133/2012-37 zo dňa 31.9.2012 súd odmietol podanie žalobcov doručené tunajšiemu súdu 29.6.2012 a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť voči pôvodnému žalovanému v VI. rade (Y. M. I.) dňa 19.10.2012.

20. Voči tomuto uzneseniu sa písomným podaním doručeným súdu 25.10.2012 odvolali žalobcovia v I. až V. rade, pričom KS PO uznesením č. k. 14Co/98/2012-85 zo dňa 11.12.2012 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou bolo odmietnuté podanie žalobcov v I. až V. rade ako aj v súvisiacom výroku o trovách v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

21. Zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX H. Y.. B. E. o všeobecnej hodnote vecného bremena - cesta na parcelách I. Č.. XXXX/X, I. Č.. XXXX/X, I. Č.. XXXX/X, I. Č.. XXXX/XX, I. Č.. XXXX/XX, I. Č.. XXXX/X, I. Č.. XXXX/X, I. Č.. XXXX/XX, I. Č.. XXXX/XX, I. Č.. XXXX/XX, I. Č.. XXXX/X, I. Č.. XXXX/XX X. I. Č.. XXXX/XX v katastrálnom území O. v období od 1.7.2009 do 11.7.2012, vyplynulo, že všeobecná hodnota vecného bremena na vyššie uvedených parcelách v období od 1.7.2009 do 11.7.2012 predstavuje zaokrúhlenú sumu 135.800 Eur.

22. Písomným podaním doručeným súdu 22.8.2014 označeným ako vyjadrenie sa žalobcovia vyjadrili v tom zmysle, že ak by zákon neriešil poskytovanie náhrad za vzniknuté zákonné vecné bremená a bolo by možné odvodiť poskytnutie týchto náhrad priamo z článku 20 ods. 5 Ústavy SR, resp. aj z § 128 ods. 2 OZ, pričom dotknutý vlastník sa môže domáhať práva na poskytnutie náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva priamo s odvolaním sa na článok 11 ods. 4 listín základných práv a slobôd (Nález Ústavného súdu ČR PL ÚS41/1997 z 11.3.1998). Poukázali na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov v súvislosti s poskytnutím náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom podľa zákona č. 66/2009. Konštatovali, že v zmysle judikátu R 25/1986 bezdôvodné obohatenie vzniká nielen v prípade ak sa protiprávne rozmnoží majetok obohateného ale aj vtedy ak sa doterajších majetok nezmenšil hoci by k tomu došlo keby bol obohatený plnil svoje povinnosti. Konštatovali, že v zmysle zjednocujúceho stanoviska občiansko-právneho a obchodno-právneho kolégia KS PO z 10.1.2013 niet žiadnej zákonnej prekážky na to, aby sa vlastníkovi trpiaceho pozemku zastavaného pozemnou komunikáciou priznala primeraná náhrada podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena a to do času kým sa vlastníkovi neposkytne podľa tohto zákona náhradný pozemok alebo kým sa neskončí konanie o pozemkových úpravách. Konštatovali, že súhlas vlastníka so zastavaním pozemku bez ďalšieho nemožno stotožniť s prejavom vôle zastavať pozemok bezodplatne.

23. Písomným podaním doručeným súdu 30.9.2014 sa žalobcovia vyjadrili v tom zmysle, že poukazujúc na rozhodnutia všeobecných súdov z týchto vyplýva, že konajúce súdu priznali navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva zákonným vecným bremenom v zmysle zákona č. 66/2009 Z. z..

24. Na pojednávaní konanom dňa 10.10.2014 žalobcovia zotrvali na podanej žalobe a zástupca žalovaného v I. rade zotrval na svojom písomnom stanovisku.

25. Právny zástupca žalovaného v II. rade uviedol na tomto pojednávaní, že žiadal žalobu zamietnuť pretože nebolo preukázané vlastníctvo žalobcu v V. rade k nehnuteľnosti, ktorá je uvedená, že je jeho vlastníctvom.

26. Písomným podaním doručeným súdu 22.2.2015 sa žalobcovia vyjadrili v tom zmysle, že je nesporné, že vlastníkom sporných nehnuteľností sú žalobcovia, ktorí z majetku úpadcu Automobilového závodu a.s. pri speňažení konkurznej podstaty formou kúpnej zmluvy zo dňa 13.3.2007, ku ktorej konkurzný súd súhlas opatrením č. 5K 169/01-140 dňa 7.2.2007, keď kupujúcim bola spoločnosť CORYN s.r.o. Prešov, tak voči tomuto kupujúcemu ako aj voči jeho právnym nástupcom si nemôže pôvodný vlastník nehnuteľností uplatňovať nároky vyplývajúce z jeho pôvodného vlastníckeho práva (citácia z rozsudku KS PO sp. zn. 9Co/62/2012 z 8.10.2013).

27. Na pojednávaní konanom 13.3.2015, kde právny zástupca žalovaného v I. rade vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že žaloba bola podaná po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, teda má za to, že táto premlčacia doba začala plynúť dňom účinnosti zákona č. 66/2009, t. j. od 1.7.2009. Ďalej právny zástupca žalovaného v I. rade uviedol, že žalovaný v I. rade podľa platnej právnej úpravy nemohol nadobudnúť do svojho vlastníctva prevodom aj pozemok pod chodníkom, t.j. parcelu č. XXXX/XX, preto nemohol ani následne nejakou kúpnu zmluvou platne previesť vlastnícke právo na tretiu osobu.

28. Rovnako na tomto pojednávaní namietal premlčanie aj právny zástupca žalovaného v II. rade, ktorý konštatoval, že definitívny návrh bol podaný 6.6.2013, teda nárok nebol uplatnený riadne. Konštatoval, že sa jedná o situáciu kedy prevažuje verejný záujem, pričom uviedol, že oprávnený z vecného bremena by sa mal podieľať aj na nákladoch spojených s týmto vecným bremenom a už len z tohto dôvodu by bolo dôvodné žalobu zamietnuť. Uviedol, že sa nemožno stotožniť s myšlienkou, že náhrada za vecné bremeno by sa mala platiť opakovane a ak by takáto náhrada aj vlastníkovi patrila tak len jednorázovo čo bol viackrát judikované. Konštatoval, že aj keď do roku 1983 neboli vecné bremená upravené podľa všetkých osobitných zákonov patrí za obmedzenie pri zriadení vecného bremena len jednorázová náhrada.

29. Právny zástupca žalobcov v I. až V. rade uviedol, že námietka premlčania nie je dôvodná, pričom poukázal na rozhodnutie NS SR 4CDo/89/2008, že nemôže vzniknúť bezodplatne takéto vecné bremeno, pričom náhradu si uplatňujú vo forme jednorazovej náhrady.

30. Právny zástupca žalovaného v II. rade ešte podotkol, že ak by sa aj dospelo k záveru, že jedná o jednorazovú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva tak táto patrila subjektu, ktorý vlastnil predmetnú nehnuteľnosť v čase účinnosti tohto zákona, teda že v prípade vzniku takéhoto zákonného vecného bremena patrí takýto nárok len pôvodnému vlastníkovi, ktorý bol vlastníkom v čase účinnosti zákona, pričom v takomto prípade by neboli aktívne legitimovaní žalobcovia, min. tí, ktorí nadobudli vlastnícke právo až neskôr. Konštatoval, že žalobcovia mali 3 roky na to, aby osvedčili svoj nárok s tým, aby bol aj riadne vyčíslený, pričom takáto podaná žaloba je len účelová, aby bola zachovaná lehota, pričom tento krok nemá za následok prerušenie tejto premlčacej doby.

31. Písomný podaním doručeným súdu 20.3.2015 sa vyjadrili žalobcovia, ktorí vo vzťahu k námietke premlčania vznesenej právnymi zástupcami žalovaných uviedli, že z uznesenia KS PO sp. zn. 6Co/226/2012 z 11.6.2013 vyplýva, že odvolací súd sa nestotožňuje s názorom, že vlastníkovi trpiaceho príslušného pozemku nepatrí náhrada len preto, že sa ním stal po vzniku vecného bremena. Odvolací súd ďalej konštatoval, že sa nestotožňuje preto s právnym názorom prvostupňového súdu, že nárok na zaplatenie odmeny za užívanie vecného bremena vznikol iba pôvodnému vlastníkovi a že toto právo už nemá žalobca ako vlastník. Konštatovali, že návrh na začatie konania bol podaný dňa 29.6.2012 bol teda podaný v zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote, pričom poukázali na § 82 Občianskeho súdneho poriadku (v čase podania účinného právneho predpisu) v tom zmysle, že podaním žaloby na súde je začaté konanie a začatie konanie má okrem účinkov procesných, účinky hmotno-právne v podobe zachovania lehôt, pri ktorých hmotné právo viaže existenciu subjektívneho práva na jeho uplatnenie v určitej lehote na súde a subjektívne právo je na súde uplatnené okamihom začatia konania. Teda nič nemení na závere, aby sa o tejto žalobe nekonalo keďže konanie na súde ako také je z popísanými hmotnoprávnymi procesnými dôsledkami už začaté bez ohľadu na nedostatky žalobného návrhu v zmysle § 43 OSP. Poukázali na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR a ČR, ktoré podporujú tento právny názor.

32. Návrhom doručeným súdu 22.4.2015 žalobcovia navrhli, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu v I. rade, t.j. spoločnosti CORYN s.r.o. vstúpil do konania Peter Jarkovský - CORYN, Jesenná 8, 080 01 Prešov, IČO: 32925042, zapísaný v Živnostenskom registri Okr. úradu Prešov č. XXX-XXXX.

33. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 10C/133/2012-332 zo dňa 4.5.2015 súd zmenu v zmysle vyššie uvedeného návrhu pripustil.

34. Na pojednávaní konanom dňa 12.6.2015 sa vyjadrili právni zástupcovia strán sporu v podstate totožne ako na predchádzajúcom pojednávaní, pričom právny zástupca žalovaného v II. rade uviedol, že aj keď formálne boli splnené podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva nebolo by spravdливо priznať náhradu uplatnenú v tomto konaní. Na čo reagoval právny zástupca žalobcov, že pokiaľ konkurzný súd rozhodol, že táto nehnuteľnosť bola platne prevedená na žalobcov v súvislosti s predmetom tohto konania to nemá žiaden súvis. Právny zástupca žalovaného v II. rade uviedol, že pokiaľ tento majetok bol prevádzaný kúpnyimi zmluvami nepatrí tento nárok ďalším nasledujúcim vlastníkom, pričom si položil otázku, či v prípade viacnásobného prevodu nehnuteľnosti by patrila takáto náhrada každému novému vlastníkovi.

35. Písomným podaním doručeným súdu 7.7.2015 sa žalobcovia vyjadrili v tom zmysle, že čo sa týka problému, že náhrada za zriadenie vecného bremena patrí len pôvodnému vlastníkovi opätovne poukázali na už spomínané odôvodnenie uznesenie KS PO sp. zn. 6Co/226/2012 z 11.6.2013. Konštatovali, že sa v tomto konaní nedomáhajú jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena ale domáhajú sa náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom za konkrétne vymedzené časové obdobie. K nižšej nadobúdacej cene predmetných nehnuteľností namietanej žalovanými uviedli, že parcelu KN-C č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 2935 m², nachádzajúcu sa v k.ú. O. nadobudol právny predchodca žalobcov spoločnosť CORYN s.r.o. pôvodne žalobca v I. rade, na základe kúpnej zmluvy od správcu konkurznej podstaty úpadcu Automobilové závody a.s. v likvidácii vo výške písomne navrhutej kúpnej ceny. Táto kúpna cena bola potom schválená konkurzným súdom. K námietke priznania takéhoto práva v rozpore s dobrými mravmi namietanej žalovanými uviedol právny zástupca žalobcov, že táto námietka nemá oporu v zákone je iba obohratou pesničkou zástupcu žalovaného v II. rade, keďže mu chýba právne relevantná argumentácia k uplatnenému nároku druhej strany. Čo sa týka námietky, že znalecký posudok predložený v konaní vychádza z úplne iných kritérií než aké mali byť posudzované, právny zástupca žalobcov uviedol, že zástupca žalovaného v II. rade

neuviedol konkrétne, z ktorých úplne iných kritérií vychádzal žalobcami predložený znalecký posudok, než aké mali byť posudzované.

36. Písomným podaním doručeným súdu dňa 5.2.2016 žalobcovia zdôraznili, že všeobecnú hodnotu vecného bremena je potrebné stanoviť tak ako keby predmetné pozemky boli nezastavané, tzn. v stave pred ich poškodením (zastavaním), t.j. akú peňažnú čiastku by bolo potrebné vynaložiť za prenájom porovnateľného nezastavaného pozemku v predmetom území - v k. ú. O..

37. Zo znaleckého posudku č. X/XXXX H. Y.. Q. Š. vo vzťahu k stanoveniu náhrady za právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzniknutému podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 u nehnuteľnosti nachádzajúcich sa v k. ú. O. zapísaných na LV č. XXXX nasledovne:

- parcela J.-I. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 347 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 336 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 363 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 372 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 101 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 351 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 323 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 385 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 357 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 217 m²
- parcela J.-I. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 74 m²

vyplývalo, že všeobecná hodnota vecného bremena na predmetných pozemkoch za tri roky predstavuje sumu 22.900 Eur, pričom všeobecnú hodnotu pozemkov znalec stanovil na 108.000 Eur.

38. Právny zástupca žalovaného v II. rade k tomuto znaleckému posudku písomným podaním doručeným súdu 3.3.2016 uviedol, že navrhuje, aby znalec doplnil znalecký posudok s tým, že by vychádzal z úrokovej miery 0,05% z obdobia návratnosti investície 20 rokov, pričom právna zástupkyňa žalovaného v I. rade k tomuto znaleckému posudku uviedla, že tento znalecký posudok je potrebné doplniť o formou porovnávacej metódy o pozemky, ktoré sú umiestnené v obdobných lokalitách a sú určené predovšetkým na priemyselné využitia z týchto hodnôt následne vypočítať priemernú porovnateľnú hodnotu.

39. K tomuto znaleckému posudku sa písomným podaním doručeným súdu 21.4.2016 vyjadrili aj žalobcovia, ktorí uviedli, že znalec Y.. Š. pochybil pri výpočte všeobecnej hodnoty pozemkov porovnávacou metódou, pričom znalec mal uvádzať podľa názoru právneho zástupcu žalobcov koeficienty faktoroch nesprávnych hodnotách v rozpore s vyhláškou 492/2004. Uviedol, že metóda polohovej diferenciacie nie je v súlade s európskymi ohodnocovacími štandardmi. Konštatoval, že znalec nevypracoval znalecký posudok v súlade s uznesením OS PO sp. zn. 10C/133/2012 z 17.9.2015, ktorým súd uložil znalcom stanoviť náhradu za právo zodpovedajúce vecnému bremenu podľa zákona č. 66/2009 Z. z. na predmetných nehnuteľnostiach bez určeného obdobia avšak ako vyplýva zo znaleckého posudku znalec určil všeobecnú hodnotu jednorazovej odplaty za zriadenie časovo obmedzeného vecného bremena za obdobie 3 rokov. V prílohe k písomnému podaniu doručenému súdu 1.6.2016 žalobcovia doručili súdu znalecký posudok č. XX znaleckého ústavu v odbore stavebníctvo D. P. A. I., stavebnej fakulty, z ktorého vyplýva, že výpočet všeobecnej hodnoty ročnej odplaty za zriadenie vecného bremena podľa období a parciel ako je špecifikované na č. I. 530 spisu je teda celkom vecné bremeno od 1.7.2009 do 11.1.2012 kvantifikované zo všetkých parciel sumou 118.975,64 Eur. Čo sa týka prípadnej jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena s neobmedzenou dobou trvania na cudzom pozemku pri predmetných parcelách by to predstavovalo sumu 2.160.255,84 Eur (č. I. 531 spisu). V tomto znaleckom posudku D. P. A. I. predloženom bez výzvy súdu žalobcami je ďalej uvedené, že znalec Y.. B. A. vypracoval správne znalecký posudok č. XXX/XXXX, pričom znalecký posudok znalca Y.. Q. Š. Č.. X/XXXX mal nedostatky v tom zmysle, že znalec opačne určil faktory s porovnávacím pozemkom č. 1, č. 2 nachádzajúcim sa v k. ú. O.. Podľa tohto stanoviska znalec pri stanovení všeobecnej hodnoty pozemkov nevychádzal z kúpnych zmlúv, ktorých predmetom boli tie isté ohodnocované pozemky, ktoré kúpne zmluvy uzatvorili žalobcovia so spoločnosťou NDS a.s.. Záverom je v tomto stanovisku D. P. I. uvedené, že pokiaľ by znalec Y.. Š. pri stanovení všeobecnej hodnoty pozemkov porovnávacou metódou vychádzal aj z kúpnych zmlúv predložených žalobcami bol by znalec dospel k výpočtu všeobecnej hodnoty nájmu ohodnocovacích pozemkov vo vyššej hodnote. Záverom

je v stanovisku konštatované, že údaje z realitných portálov sú len približné, nakoľko sa jedná o ponuku a nie o výslednú hodnotu, pričom údaje zo zmlúv sú hodnovernejšie a lepšie preukazujúce stav trhu.

40. Na pojednávaní konanom dňa 15.6.2017 právny zástupca žalobcov uviedol, že zotrúva na podanej žalobe tak, ako bolo doručená súdu v znení jej neskorších zmien, resp. úprav petítu, pričom znalecký posudok D. P. A. I. podľa jej právneho názoru potvrdil nárok žalobcov na priznanie náhrady za obdobie od 1.7.2009 do 11.7.2012, teda za zriadenie vecného bremena. Poukázala na to, že judikatúra vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu je jednoznačne ustálená v tom zmysle, že znalecký ústav je najvyššou inštanciou znaleckého dokazovania. Odpovedala, že spoločnosť CORYN s.r.o. získala tieto pozemky od konkurzného správcu, čo bolo potvrdené rozhodnutím KS KE a následne boli tieto pozemky prevedené kúpnyimi zmluvami na súčasných žalobcov.

41. Právny zástupca žalovaného v I. rade uviedol, že zotrúvame na námietke na nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v I. rade. Žalobcovia nepreukázali, že žalovaný v I. rade je vlastníkom chodníka, nakoľko prechod majetku zo strany štátu na samosprávu, konkrétne na Prešovský samosprávny kraj vo vzťahu k chodníku, sa netýka chodníka, ale len ciest Y. X. Y. triedy. Poukázala na to, že kúpne zmluvy, konkrétne z 13.8.2009 a 14.8.2009, kde určité parcely boli prevedené zo spoločnosti Coryn s.r.o. na ďalších v tomto konaní žalobcov, kde konateľom týchto spoločností, na ktorých boli prevádzané predmetné parcely bol pán C. J., o ktorom má žalovaný v I. rade informáciu, že 23.2.2005 odišiel zo Slovenskej republiky z Košického letiska a od vtedy sa na území SR nenachádzal. Právna zástupkyňa žalovaného v I. rade, teda spochybnila platnosť týchto kúpnych zmlúv a teda aj vlastníctvo žalobcov ako také. Ďalej konštatovala, že právne účinky vkladu z týchto spomínaných kúpnych zmlúv nastali 2.9.2009, resp. 3.9.2009, pričom žalobcovia si uplatňujú svoj nárok od 1.7.2009, teda predtým ako nastali právne účinky a boli zavkladované kúpne zmluvy. Predmetný právny úkon je preto v rozpore s právnym poriadkom SR. Ďalej poukázala na to, že od 11.7.2012 žalovaný v I. rade nie je ani vlastníkom ciest Y. X. Y. triedy nakoľko cesta, bola prevedená na Národnú diaľničnú spoločnosť, ktorá ju má v správe. Zotrúvala na vznesenej námietke premlčania. Konštatovala, že sa pridrižava záverov znaleckého posudku Y. Š., vo vzťahu k znaleckému posudku D. P. A. I. predloženého žalobcami namietla, že závery v tomto znaleckom posudku vznikli z nevierohodných dokumentov predložených znaleckému ústavu, pretože pozemky neboli totožnej bonity ako napr. parkovisko a pozemok zastavaný predmetnou diaľnicou, teda cestným telesom.

42. Na tom istom pojednávaní právny zástupca žalovaného v II. rade uviedol, že sa stotožňujem sa s vyjadrením právnej zástupkyne žalovaného v I. rade a len na doplnenie uviedol, že dňa 23.2.2005, teda od tohto dňa už nebol pán C. J. na území SR, pričom si dovoľil tvrdiť, že podpisy na zmluvách z vysokou pravdepodobnosťou nie sú jeho. Poukázal na konanie vedené pred tunajším súdom pod sp. zn. 12C/18/2007 kde sa skúmali podpisy Znaleckým ústavom súdneho inžinierstva v Žiline, kde bolo konštatované, že podpisy na zmluvách nie sú pána J.. Konštatoval, že z obchodného registra SR je zrejmé, kedy bol konateľom v spoločnostiach CORS spol. s r.o. a BENC s.r.o. pán C. J., pričom následne došlo aj k zmene konateľa v týchto obchodných spoločnostiach. Poukázal na čl. 2 CSP v tom zmysle, že konanie má byť spravodlivé, pričom poukázal na to, že všetci žalobcovia sú personálne prepojení s osobou žalovaného v V. rade, pričom zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú krátkou cestou predložila súdu ako aj protistrane právna zástupkyňa žalobcov považuje za účelovú a poukázal na to, že nebola predložená v doterajšom konaní včas.

43. Na č. I. 576 spisu sa nachádza zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom spoločnosťou CORYN s.r.o. a postupníkmi spoločnosťami BENC s.r.o., PONECO s.r.o., fyzickou osobou M. W. a spoločnosťou CORS spol. s r.o., z ktorej vyplýva, že postupca má voči vlastníkom stavieb pozemnej komunikácie a chodníkov nachádzajúcich sa na parcele I.-J. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 2935 m² Prešovskému samosprávnemu kraju a mestu Prešov nesplatenú pohľadávku, ktorú postúpil jednotlivým postupníkom tak ako bolo v zmluve špecifikované.

44. Na č. I. 587 spisu sa nachádza rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru v Prešove zo dňa 2.1.2007, ktorým bolo zrušené povolenie na prechodný pobyt na území SR pre C. J., C.. X.X.XXXX, štátneho príslušníka Ruskej federácie, nakoľko tento porušil povinnosti cudzinca ustanovené v § 49 zákona o pobyte cudzincov.

45. Na základe dohody o prechode majetku a s ním súvisiacich práv a povinností z vlastníctva štátu v Správe slovenskej správy ciest na Prešovský samosprávny kraj bola uzavretá dohoda medzi SR zastúpenou Ministerstvom dopravy, pôšt a telekomunikácií SR a Prešovským samosprávnym krajom vyššie uvedená dohoda v zmysle zákona č. 135/1961 Z. z. o pozemných komunikáciách (cestný zákon v znení neskorších predpisov), pričom táto dohoda bola podpísaná 29.12.2003 a vyplýva z nej, že v súvislosti s prechodom vlastníckych práv cestám Y.. X. Y.. triedy z vlastníctva štátu do vlastníctva Prešovského samosprávneho kraja prechádzajú veci, ktoré do dňa prechodu podľa tejto dohody slúžili vnútorným organizačným jednotkám Slovenskej správy ciest uvedeným v čl. 4 tejto dohody (čl. 2 dohody).

46. Následne dňa 3.7.2012 došlo k podpisu zmluvy o prevode vlastníckeho práva k pozemnej komunikácii č. H./ medzi prevodcom Prešovským samosprávnym krajom a nadobúdateľom Národnou diaľničnou spoločnosťou a.s., pričom z tejto zmluvy vyplynulo, že prevodca je vlastníkom pozemnej komunikácie Y. M. - vysielateľ, privádzač Q., pričom prevodca previedol vlastnícke právo k dotknutej pozemnej komunikácii na nadobúdateľa za celkovú kúpnu cenu 1 Eur bez DPH, pričom táto kúpna cena bola určená dohodou zmluvných strán.

47. Písomným podaním doručeným 16.10.2017 zo strany žalobcov sa títo sťažovali na prietahy v konaní spôsobované zo strany žalovaných, pričom zároveň konštatovali, že zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. V tomto svojom vyjadrení primárne namietali návrhy na doplnenie dokazovania zo strany právnych zástupcov žalovaných, pričom poukázali aj na koncentráciu konania. Uviedli, že žalobca v II. rade spoločnosť BENC s.r.o. a žalobca v IV. rade spoločnosť CORS s.r.o. nadobudli od spoločnosti CORYN s.r.o. nehnuteľnosti v dobrej viere. Zároveň v prílohe tohto vyjadrenia predložili potvrdenie C. J. z 12.9.2017, v ktorom okrem iného potvrdzoval, že spoločnosť BENC s.r.o. uzavrela kúpnu zmluvu ako kupujúci v I. rade spolu so spoločnosťou PONECO s.r.o. ako kupujúci v II. rade od predávajúceho spoločnosti CORYN s.r.o. na základe, ktorej spoločnosť BENC s.r.o. nadobudla do svojho vlastníctva pozemok v M. - O. C. P. M. a to parcelu I.-J. Č.. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 351 m² za kúpnu cenu 32.579,82 Eur aj s DPH a zároveň v tomto potvrdení je konštatované, že spoločnosť CORS spol. s r.o. uzavrela kúpnu zmluvu ako kupujúci v II. rade spolu s M. W. ako kupujúci v I. rade od predávajúceho spoločnosti CORYN s.r.o. Jesenná 8, 080 01 Prešov a to dňa 14.8.2009 na základe ktorej spoločnosť CORS spol. s r.o. nadobudla do svojho vlastníctva pozemok v M. - O., C. P. M. a to parcela I.-J. Č.. XXXX/XX - zastavaná plocha o výmere 385 m² za kúpnu cenu 36.652 Eur aj z DPH zároveň v prílohe k tomuto svojmu vyjadreniu žalobcovia predložili znalecký posudok č. XX D. P. A. I., pričom ide o tzv. súkromný znalecký posudok, kde za všetky v žalobe uvedené pozemky pri ročnej odplate za zriadenie vecného bremena podľa období a parciel bola všeobecná hodnota tohto vecného bremena 117.243,84 Eur (č. I. 674 spisu) a jednorazová odplata za zriadenia vecného bremena podľa období a parciel jej všeobecná hodnota predstavovala za všetky pozemky spolu sumu 1.983.233,13 Eur (č. I. 675 spisu).

48. Zo znaleckého posudku č. 1XX/XXXX Ú. O. Y. Ž. P. A. Ž. vyplynulo, že podpis za spoločnosť BENC s.r.o. na listine spoločnosti BENC s.r.o. Jesenná 8, 080 05 Prešov v Moskve 30.11.2010 patrí vtedajšiemu konateľovi spoločnosti BENC s.r.o. C. J. a rovnako tak, že podpis na potvrdení C. J. v Moskve 6.5.2014 k sp. zn. 17C/109/2010 OS PO patrí vtedajšiemu konateľovi spoločnosti BENC s.r.o. C. J. a napokon, že na listine „Zmluva o postúpení pohľadávky“ zo dňa 15.1.2007 je za spoločnosť BENC s.r.o. zastúpená M. W. C.. X.X.XXXX, S. Q. XX, XXX XXPrešov podpísaný M. W., C.. X.X.XXXX, S. Q. XX, XXX XX M., teda v záveroch tohto znaleckého posudku bolo konštatované, že podpisy na predložených sporných písomnostiach sú pravými podpismi osoby menom C. J., ako aj pravý podpisom osoby menom M. W..

49. Na pojednávaní konanom 2.11.2017 právny zástupca žalobca uviedol, že trvá v celom rozsahu na podanej žalobe tak ako bola doručená súdu v zmysle jej zmeny z 5.6.2013, ktorá bola pripustená následne na pojednávaní. Poukázala na znalecký posudok (ZP) Y.. E. Č.. XXX/XXXX, v ktorom bola ustálená všeobecná hodnota vecného bremena, rovnako tak poukázala na H. D. P. A. I., či už ZP č. XX alebo XX, pričom konštatovala, že ide o znalecké ústavy, ktoré stanovili ešte vyššiu všeobecnú hodnotu vecného bremena ako v ZP Y.. E.. Poukázala na § 209 CSP, teda že znalecké posudky D. P. A. I. boli predložené ako tzv. súkromné ZP. Nárok považovala za oprávnený. Ešte konštatovala, že v písomnom podaní z 12.9.2017 bolo potvrdené, že konateľom tam uvedených spoločností bol pán J., rovnako tak poukázala na ZP č. XXX/XXXX, ktorý potvrdzuje pravosť podpisov pána J. X. W.. Navrhla žalobe vyhovieť. Záverom ešte doplnila, že vo veci vedenej na tunajšom súde 25C/237/2016 medzi

stranami sporu BENC s.r.o. a spol. c/a Prešovský samosprávny kraj o náhradu za užívanie nehnuteľnosti v tejto veci došlo k písomnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobcov, dňa 17.10.2017. Čo sa týka kúpnych zmlúv zo spoločnosti Coryn s.r.o. smerom k spoločnostiam BENC s.r.o. a CORS s.r.o., že poukázala na § 70 zákona č. 162/95 Z. z., z ktorého vyplýva, že záväznosť a hodnovernosť údajov katastra sa považuje za nespochybniteľnú, pokiaľ nie je nejakou inou verejnou listinou preukázané inak, čo by v danom prípade mohlo predstavovať rozsudok súdu o určení vlastníckeho práva, avšak toto nie je predmetom tohto konania, pričom vlastnícke právo považovala za nesporné, čo vyplýva aj z verejného registra, podľa ktorého sa dôkazy nedokazujú. Žalobca uviedol, že si už s odstupom času nepamätá, či boli tieto zmluvy podpisované v Prešove, alebo na Ukrajine, alebo niekde inde, pravdepodobne došlo k chybe, pričom spresnil, že pri druhom podpise t. j. pána J. nebolo uvedené kde presne bola táto kúpna zmluva podpísaná. Domáhal sa jednorazovej náhrady za obdobie od 1.7.2009 do 11.7.2012.

50. Na tom istom pojednávaní právny zástupca žalovaného v I. rade namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcov, opätovne včasnosť podania žaloby, ďalej konštatovala, že sumy, ktoré predkladajú žalobcovia v ZP, tieto sú premrštené, pričom uviedla, že nespochybňuje spôsob výpočtu týchto jednotlivých súm, ale vstupy z akých boli tieto sumy vypočítavané, nakoľko kúpne zmluvy obsahovali tzv. vedľajšie dojednania, čo mohlo navýšiť celkovo tieto sumy. Vo vzťahu k výške uviedla, že žalobcovia zámerne predkladali zmluvy, ktoré boli spochybňované a táto výška nebola v dostatočnom rozsahu preukázaná. Za predpokladu, že žalobcom by aj náhrada patrila konštatovala, že je potrebné zohľadniť všetky okolnosti nadobúdania jednotlivých pozemkov a prihliadať pri tom na princíp spravodlivosti. Dôvodila, že žalovaný v I. rade, resp. obaja žalovaní nemohli odmietnuť tieto nehnuteľnosti, ktoré im boli delimitované zo štátu a tieto následne previedli na Národnú diaľničnú spoločnosť. Ďalej argumentovala, že žalobcovia boli uspokojení, pretože predali tieto pozemky Národnej diaľničnej spoločnosti.

51. Právny zástupca žalovaného v II. rade na tom istom pojednávaní uviedol, že sa stotožňuje s prednesom právnej zástupkyne žalovaného v I. rade. Konštatoval, že sa mu javí nepochopiteľné, keď žalobcovia argumentujú zjavné zneužitie práva nepoužíva právnu ochranu, keď sú to práve žalobcovia, ktorí toto právo zneužívajú. K listu pána J. z 12.9.2017 uviedol, že z tohto listu v žiadnom prípade nevyplýva, že táto osoba bola nejakým spôsobom identifikovaná, či už na konzuláte, alebo inde a rovnako tak by mohol poslať akýkoľvek muž z Ruska takýto list. Znova argumentoval tým, že pán J. odletel zo Slovenska v roku 2005, pričom na územie SR sa už nevrátil, avšak 14.8.2009 mal v Prešove podpisovať kúpne zmluvy. Konštatoval, že ak by aj patrila jednorazová náhrada tak by patrila pôvodnému vlastníkovi, nie ďalším vlastníkom, konštatoval, že v danom prípade je potrebné poukázať aj na okolnosti obmedzujúce vznik tohto prípadného vecného bremena.. Uviedol, že pôvodným vlastníkom parcely XXXX/X k. ú. O. bola spoločnosť Coryn s.r.o. pričom išlo o kúpnu zmluvu z 13.3.2007, kde bola cena približne 1.100.000 SK. V tejto kúpnej zmluve bolo uvedené, že kupujúci kupuje nehnuteľnosť v stave v ako sa nachádza, teda išlo o pozemok zastavaný, pozemnú komunikáciu a z toho vyplývali určité obmedzenia. Konštatoval, že stavba, teda cestné teleso, bola postavená ešte socialistickými organizáciami a bola postavená vo verejnom záujme. Dôvodil, že nárok na prípadnú náhradu za vecné bremeno mala len pôvodná spoločnosť teda Coryn s.r.o. a ďalším spoločnostiam nesvedčí aktívna vecná legitímácia, vyplýva to z rozhodnutia NS SR 3Cdo/49/2014. Konštatoval, že argumentácia nájomnými zmluvami a z toho odvodzovanej výšky vecného bremena je nesprávna, nakoľko nájomné zmluvy majú záväzkovo-právny charakter, pričom vecné bremeno má charakter vecných práv. Celkovo výkon práva uplatňovaného žalobcami považoval za účelový, pričom pozemky boli kupované len za účelom zisku a tento výkon práva považoval rovnako za v rozpore s dobrými mravmi. Doplnil, že takýto výkon práva považuje v rozpore s dobrými mravmi nakoľko sa žalobcovia domáhajú náhrady za vecné bremeno za obdobia rokov 2009 až 2012, pričom v rokoch 2014, resp. 2015 boli tieto pozemky odpredané Národnej diaľničnej spoločnosti.

52. Na pojednávaní konanom dňa 28.3.2019 súd prvej inštancie doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne prečítaním obsahu spisu od ostatného pojednávania, konštatujúc, že na č. I. 766 a nasl. sa nachádza zápisnica o pojednávaní zo dňa 2.11.2017, na č. I. 772 sa nachádza zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku 30.11.2017 na č. I. 776 a nasl. sa nachádzajú kúpne zmluvy vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam, na č. I. 785 sa nachádza zmluva o prevode vlastníckeho práva k pozemnej komunikácii č. H. zo dňa 3.7.2012, na č. I. 805 a nasl. sa nachádzajú rovnako kúpne zmluvy a listinné dôkazy predložené na výzvu súdu katastrom nehnuteľnosti. Na č. I. 817 a nasl. sa nachádza predloženie listín žalujúcou stranou, na č. I. 831 sa nachádza písomné podanie žalobcov označené ako vznesenie námietky zaujatosti spolu s prílohami, na č. I. 846 je vyjadrenie zákonného sudcu k námietke zaujatosti

k vznesenej strane v konaní, na č. I. 851 sa nachádzajú listiny Krajského súdu v Prešove č. k. 8Ncc/5/2018-851 zo dňa 28.11.2018, na č. I. 857 sa nachádza vyjadrenie žalobcov vo vzťahu k vlastníckemu právu predmetných pozemkov, napokon na č. I. 868 sa nachádza žiadosť žalobcov o odročenie pojednávania z dnešného dňa 9.30 hod. na 10.00 hod. z dôvodu kolízie pojednávania.

53. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalobcov uviedol, že zotráva na podanej žalobe, poukázal na to, že znalecký posudok č. X/XXXX znalca Š. je nesprávny a v celom rozsahu odkázal na písomné vyjadrenie žalobcov z 21.4.2016. Konštatoval, že znalecké posudky č. XX X. XX D. P. A. I., ktoré boli predložené ako tzv. súkromné znalecké posudky potvrdili znalecký posudok Y. A. a teda aj predstavujú dôvodnosť nároku. Navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Záverom ešte doplnil, resp. poopravil, že tieto znalecké posudky preukazujú dôvodnosť výšky nároku. Konštatoval, že nájomné pri týchto pozemkoch bolo vo výške 15,34 Eur/1 m². Zároveň uviedol, že tieto nájomné zmluvy odrážajú reálnu hodnotu prenájmu pozemkov. Konštatoval, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania. Záverom ešte doplnil, že žalobcovia boli vlastníckymi pozemkov v rozhodnom období.

54. Právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že nárok žalobcu nie je dôvodný, nakoľko žaloba nebola podaná riadne a včas, pretože výška žalovanej sumy bola konkretizovaná až po uplynutí premĺčacej doby. Konštatovala, že nie je daná ani aktívna legitímácia žalobcov. Konštatovala, že znalecký posudok D. P. A. I. je neprijateľný, nakoľko vychádza z neadekvátnych nájomných zmlúv, pričom hodnota pozemkov nie je uvedená v súlade so situáciou v tomto spore, pričom mala na myslí, že ide o porovnanie súkromných parkovacích miest verzus stavu vo verejnoprospešnom záujme, teda komunikáciu. Navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň konštatovala, že náhrada by patrila len pôvodným vlastníkom. Nemala návrhy na doplnenie dokazovania. Záverom ešte zástupkyňa žalovaného v 1. rade konštatovala, že žalovaný v 1. rade, teda Prešovský samosprávny kraj inicioval zmenu stavebnej a cestnej siete, to znamená prekategorizovanie stavby, teda cesty 3. triedy na diaľničný privádzač s ponukou, aby Národná diaľničná spoločnosť vysporiadala pozemky pod danou stavbou.

55. Právny zástupca žalovaného v 2. rade uviedol, že znalecký posudok Y. A. Č. XXX/XXXX vychádza zo zmlúv výsostne podnikateľských, kde prenajímatelia poskytujú aj iné služby ako nájom (napr. upratovanie, upratovacie služby alebo nebytové priestory). Teda porovnávací materiál nie je vhodný. Konštatoval, že vhodným by sa prípadne javil skôr znalecký posudok Y. Š., pričom poukázal na to, že vyjadrenie pána J., predložené žalobcom, že svedčí o tom, že zmluvy uzavrel, nie že ich podpísal. Zároveň poukázal aj na tú skutočnosť, že má vedomosť o tom, že pán J. neovládal slovenský jazyk, pričom text je napísaný v jazyku slovenskom, čo všeobecne spochybňuje vierohodnosť vlastníckeho práva. Uviedol ďalej, že žalobca vedel, čo kupuje, teda, že tam sú aj stavby postavené vo verejnoprospešnom záujme v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi. Čo sa týka znaleckého posudku Y. A., uviedol, že tento použil porovnávaciu metódu, ale išlo o krátkodobý nájom, pričom v spise sú aj kúpne zmluvy, kde pri nahliadaní na tieto kúpne zmluvy optikou znalca A. by vznikli mimoriadne nízke ceny pozemkov. Uviedol ešte, že pri porovnávacej metóde by mali byť predložené, resp. porovnané minimálne 3 zmluvy na porovnanie, čo spĺňa znalecký posudok Y. Š.. Poznamenal ešte, že D. P. A. I., ako znalecký ústav je z pohľadu žalovaných nedôveryhodná, pričom z verejne dostupných zdrojov - internet je zrejmé, že jej bola uložená pokuta za vykonávanú znaleckú činnosť. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť, uplatnil si v prípade úspechu náhradu trov konania a nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

56. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

57. Podľa čl. 2 ods. 3 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

58. Podľa čl. 20 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

59. Podľa čl. 20 ods. 3 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava SR vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

60. Podľa § 123 OZ vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

61. Podľa § 151n ods. 1 OZ vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

62. Podľa § 151n ods. 2 OZ vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

63. Podľa § 151n ods. 3 OZ pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spoluúčastí.

64. Podľa § 151o ods. 1 OZ vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

65. Podľa § 151o ods. 2 OZ zmluvou môže zriadiť vecné bremeno vlastník nehnuteľnosti, pokiaľ osobitný zákon nedáva toto právo aj ďalším osobám.

66. Podľa § 151o ods. 1 OZ ak nie je vlastník stavby zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok.

67. Podľa § 151p ods. 1 OZ vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. K zániku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zmluvou je treba vklad do katastra nehnuteľností.

68. Podľa § 151p ods. 2 OZ vecné bremeno zanikne, ak nastanú také trvalé zmeny, že vec už nemôže slúžiť potrebám oprávnenej osoby alebo prospešnejšiemu užívaniu jej nehnuteľnosti; prechodnou nemožnosťou výkonu práva vecné bremeno nezaniká.

69. Podľa § 151p ods. 3 OZ ak zmenou pomerov vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, môže súd rozhodnúť, že sa vecné bremeno za primeranú náhradu obmedzuje alebo zrušuje. Ak pre zmenu pomerov nemožno spravodlivo trvať na vecnom plnení, môže súd rozhodnúť, aby sa namiesto vecného plnenia poskytovalo peňažné plnenie.

70. Podľa § 151p ods. 4 OZ ak právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí určitej osobe, vecné bremeno zanikne najneskôr jej smrťou alebo zánikom.

71. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov Tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, 1) vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

72. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov 1) vlastníkom stavby 4) prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom (ďalej len "vlastník stavby"), môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, 5) bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce.

73. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

74. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

75. Podľa čl. 2 ods. 3 CSP ak sa spor na základe prihladnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

76. Podľa čl. 5 základných princípov CSP zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní.

77. Podľa § 121 ods. 5 CSP lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

78. Podľa § 156 CSP konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

79. Z vykonaného dokazovania ako aj zo zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k nasledujúcim záverom:

80. Vo vzťahu k žalovanými namietanom vlastníckom práve žalobcov je nutné vskutku prisvedčiť tvrdeniam žalobcov v tom zmysle, že podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. V tomto smere preto súd prvej inštancie ďalej nerozvíjal úvahu o spornosti vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, nakoľko táto otázka ani nebola predmetom aktuálne prebiehajúceho konania.

81. Čo sa týka spornosti podpísania predmetných zmlúv pánom C. J., súd prvej inštancie konštatuje, že právny zástupca žalovaného v 2. rade síce spochybňoval podpisy uvedenej osoby, nakoľko táto sa od času pred podpisom zmluvy už nenachádzala na Slovensku, pričom ide o občana Ruskej federácie, avšak toto svoje tvrdenie nepodložil právne relevantným dôkazom, pričom na druhej strane žalobcovia predložili znalecký posudok č. XXX/XXXX D. P. A. Ž., v ktorom je konštatované, že podpisy na kúpnych zmluvách patrili uvedenej osobe.

82. K námietke žalovaných, že žaloba nebola podaná včas súd prvej inštancie uvádza, že žaloba v predmetnej veci bola podaná včas, teda 29.6.2012. Neobstojí tvrdenie žalovaných, že nakoľko k zmene žaloby došlo až 6.6.2013 konkretizovaním žalovaných súm za jednotlivé pozemky, celá žaloba bola podaná už počas plynutia premlčacej doby. Je to žalobca, ktorý disponuje žalobou (dominus litis), pričom z dispozičnej zásady ovládajúcej začatie civilného sporového súdneho konania vyplýva, že žalobu môže meniť výlučne žalobca, ktorý ju podal, príp. urobil v prebiehajúcom konaní určitý návrh spojený s požiadavkou, aby o ňom súd rozhodol. Žalovaný môže zmeniť len vzájomnú žalobu, lebo v konaní o nej má právne postavenie žalobcu. K zmene návrhu môže dôjsť kedykoľvek za konania, dokiaľ nebolo vyhlásené (vydané) rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pretože zmena žaloby ba nemala byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, stanoví sa, že k tomuto procesnému úkonu je potrebný súhlas súdu, a že súd môže pripustiť zmenu žaloby (návrhu) len vtedy, ak sú splnené stanovené predpoklady. V prejednávanej veci súd prvej inštancie zmenu žaloby pripustil procesným uznesením na pojednávaní dňa 13.3.2015. Uvedenému nasvedčujú aj citované právne ustanovenia (§ 121 ods. 5 CSP, § 156 CSP a vyplýva to aj z čl. 7 CSP).

83. Na tomto mieste súd akcentuje fakt, že v danom prípade už neprichádza do úvahy možnosť poskytnúť zámenou zmluvou vlastníčkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok v zmysle citovaného § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., nakoľko ako vyplynulo z dokazovania na pojednávaní 2.11.2017, právny zástupca žalovaného v 2. rade uviedol, že takýto výkon práva považuje za v rozpore s

dobrymi mravmi nakoľko sa žalobcovia domáhajú náhrady za vecné bremeno za obdobia rokov 2009 až 2012, pričom v rokoch 2014, resp. 2015 boli tieto pozemky odpredané Národnej diaľničnej spoločnosti, pričom toto tvrdenie žalobcami nebolo popreté s dôvetkom žalobcov, že išlo o náhradu do budúca, resp. táto kúpna cena predstavovala náhradu do budúca, pričom v tomto spore sa domáha jednorazovej náhrady za špecifikované obdobie od rokov 2009 do 2012. Je teda zrejmé, že žalobcovia už v súčasnosti nie sú vlastníkami dotknutých pozemkov a preto postup podľa § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. nie je možné vzhľadom na scudzenie pozemkov realizovať.

84. Súd prvej inštancie podrobil preskúmanie prejednávanej veci nielen z pohľadu pozitívnoprávneho, ale aj z pohľadu jusnaturalistického, najmä cez prizmu dobrých mravov. Len na margo súd prvej inštancie poukazuje na fakt, že k inštitútu dobrých mravov treba pristupovať ako k stáročia sa vyvíjajúcemu inštitútu, ktorý vo svojej bazálnej podstate však ostáva až na drobné výnimky plynúce z celkového spoločenského vývoja nemenný.

85. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

86. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

87. Podľa čl. 5 základných princípov CSP zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

88. Dobré mravy netvorí spoločenský normatívny systém, ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého správania a dobra. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť vystihujú podstatné historické tendencie, sú uznávané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.

89. Už v rímskom práve bolo vlastnícke právo koncipované ako najrozsiahlejšie právo k veci, t. j. jednotlivec mal v princípe úplné právo nad vecou, jeho výkon však podliehal určitým obmedzeniam, ktoré vyplývali z povahy ľudskej pospolitosti, ako aj z existujúcich sociálnych a politických predstáv hodnotových kategórií. Viazanosť vlastníckeho práva v záujme ostatných individuálnych vlastníkov, ktorí by boli neobmedzeným výkonom práva určitého jednotlivca obmedzovaní, ako aj viazanosť vlastníckeho práva v záujme celej spoločnosti boli nevyhnutnými postulátmi už rímskeho právneho poriadku (Rebro Karol, Blaho Peter, 1997, Rímske právo, 2. doplnené vydanie, Bratislava: MANZ, ISBN 80-85719-08-8).

90. Občiansky zákonník, ani iný predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Teória a súdna prax však zhodne považujú dobré mravy za všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok spoločnosti a zákonodarca ich považuje za tak významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme včleňuje do občianskeho práva. Z toho vyplýva, že tieto morálne pravidlá majú objektívnu povahu, a preto akékoľvek súhlasné, a teda subjektívne motivované vyhlásenie zmluvných strán, nie je smerodajné v tom, či nimi uzavretá zmluva je v súlade s dobrými mravmi, alebo nie. (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. augusta 2008, sp. zn. 16Co/152/2008).

91. S poukazom na žalobcami podanú žalobu, súd prvej inštancie dôvodí, že samotné podanie takejto žaloby je právom aprobovaný postup jednak v zmysle Civilného sporového poriadku a jednak podľa § 2 ods. 3 Ústavy SR. Otáznym a v tomto konaní sporným sa javí to, či takémuto výkonu práva je potrebné poskytnúť právnu ochranu, pričom súd prvej inštancie v predmetnej veci vidí príkry rozpor s dobrými mravmi.

92. Z vykonaného dokazovania mal ďalej súd prvej inštancie za preukázané, že žalobcovia - žalobca (vzhľadom na skutočnosť, že ide o personálne prepojenie všetkých žalobcov s osobou žalobcu v V. rade - M. W., vid' napr. Zmluvu o postúpení pohľadávky na č. I. 576 a nasl. spisu, konkrétne č. I. 577 v zradu, kde za postupcu ako aj štyroch postupníkov je podpísaný práve žalobca v V. rade, obdobne iné prevody

medzi žalobcami) vedel, že bude obmedzený na svojich vlastníckych právach, pretože cestné teleso sa na týchto pozemkoch v čase ich kúpy žalobcom už nachádzalo, pričom išlo o oprávnenú stavbu (bod 13 tohto rozsudku), čo napokon nepoprel ani samotný žalobca. Žalobca ako vlastník nieže bol cestným telesom obmedzený na svojich vlastníckych právach, ale súd prvej inštancie považuje za nutné uviesť, že ako právny nástupca predchádzajúcich vlastníkov chcel byť (vzhľadom na vedomosť o reálnom stave pozemkov) na svojich vlastníckych právach obmedzený, pretože mu bolo (muselo byť) zrejmé, že tieto pozemky sú vo faktickom stave, v akom sa nachádzajú nepoužiteľné napr. na výstavbu a pod., keďže sa na nich nachádza stavba.

93. Je potrebné tiež poukázať na to, že žalobcovia nepredložili žiadnu ponuku realitných kancelárií, ktorá by aspoň približne kopírovala pozemky („znehodnotenú“ zastavaním cestným telesom), ktoré nadobudli žalobcovia, teda je otázne, aká je reálna cena - hodnota obmedzenie, takýchto cestným telesom zastavaných pozemkov, zdôrazňujúc a rešpektujúc pritom zmluvnú voľnosť zmluvných strán pri uzatváraní takýchto zmlúv. Nebolo teda preukázané, pričom toto bremeno zaťažuje žalujúcu stranu, že by realitné kancelárie mali v ponuke na predaj/prenájom pozemky zastavané napr. cestným telesom, teda len ťažko možno hovoriť o trhových cenách za náhradu užívania takýchto nehnuteľností, keď ani samotný trh takéto ponuky negeneruje.

94. Podľa názoru súdu preto uvedené obmedzenie pozemku stavbou mohlo a malo byť zohľadnené v kúpnej cene, za akú uvedené pozemky nadobúdali žalobcovia, teda akékoľvek čo i len potenciálne vecné bremeno - iné obmedzenie bolo odrazené v kúpnej cene. Je potrebné poukázať aj na fakt, že žalobcovia vstúpili do práv jeho právnych predchodcov, pričom v danom prípade ide o vecné právo (vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, § 123 OZ), pričom nadobúdateľ nemohol predpokladať, že výkon jeho vlastníckeho práva bude väčší, ako bol jeho právneho predchodcu.

95. Úvahu žalobcu, že všeobecnú hodnotu vecného bremena je potrebné stanoviť tak ako keby predmetné pozemky boli nezastavané, tzn. v stave pred ich „poškodením“ (zastavaním), t.j. akú peňažnú čiastku by bolo potrebné vynaložiť za prenájom porovnateľného nezastavaného pozemku v predmetom území - v k. ú. O. (bod 36 tohto rozsudku) súd prvej inštancie považoval za čisto hypotetickú. Ak by sa súd riadil touto logikou, príkladmo (pochopiteľne uvedomujúc si že ide o hnutelnú vec) by analogicky išlo o obdobnú situáciu, ako keby vlastník vandalom viditeľne poškodeného automobilu tento predal a kupujúci by si následne uplatňoval nejakú finančnú náhradu, ako by toto auto nebolo poškodené.

96. Napokon je nutné poukázať aj na tú skutočnosť, že žalobca uvedené pozemky scudzil zmluvami v prospech kupujúceho - Národná diaľničná spoločnosť, preto možné prijať záver, že zisk z predaja predmetných nehnuteľností - pozemkov nahrádza zhodnotenie finančných prostriedkov, napr. prostredníctvom úroku v peňažnom ústave.

97. Zneužitie práva nemôže byť predmetom dokazovania ako právny inštitút. Skutkový stav, ktorý je výsledkom dokazovania, až následne po svojom ustálení môže byť právne vyhodnotený tak, že skutková podstata zneužitia práva bola naplnená. Záver o naplnení skutkovej podstaty zneužitia práva je výsledkom právneho hodnotenia ustáleného skutkového stavu. (Uznesenie Ústavného súdu SR zo 7. júna 2016, č. k. III. ÚS 357/2016-16). Zo zisteného skutkového stavu možno uzavrieť, že na jednej strane vlastnícke právo žalobcom svedčí, avšak na strane druhej je potrebné povedať, že nie je vylúčené ani zneužívanie tohto vlastníckeho práva, k čomu podľa názoru súdu dochádza aj v prejednávanej spore.

98. Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že zásada súladu výkonu práv s dobrými mravmi predstavuje významný princíp, ktorý v odôvodnených prípadoch dovoľuje zmierňovať tvrdosť zákona a dáva sudcovi priestor pre uplatnenie pravidiel slušnosti. Konanie proti dobrým mravom je konaním protiprávnym. (nález Ústavného súdu ČR z 21. októbra 2008, sp. zn. IV. ÚS 1735/07). Úlohou súdov je okrem prejednávania jednotlivých vecí aj nastavovanie morálky a slušnosti v spoločnosti.

99. Špekulatívne nadobúdanie vlastníckeho práva len za účelom vytvárania zisku v dôsledku právnych reziduí z minulosti nemôže podľa názoru súdu prvej inštancie obstať. Nejedná sa pritom o prípad ojedinelý, ale o sériu súdnych sporov (ako žalobca sám uvádza v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C 161/2011 v tlačive pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorým navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov na č. I. 131, ide o cca 50 súdnych sporov

vedených na tunajšom súde), pričom všetky sú viac-menej v rovnakom právnom i spoločenskom kontexte. Poskytnutím právnej ochrany takémuto konaniu by bezpochyby dochádzalo k rozkladu konceptu dobrých mravov, čo je neprípustné.

100. Je nutné poukázať aj na skutočnosť, že zásada súladu výkonu práv s dobrými mravmi predstavuje významný princíp, ktorý v odôvodnených prípadoch dovoľuje zmierňovať tvrdosť zákona a dáva sudcovi priestor pre uplatnenie pravidiel slušnosti. Konanie proti dobrým mravom je konaním protiprávnym. (viď nález Ústavného súdu ČR z 21. októbra 2008, sp. zn. IV. ÚS 1735/07).

101. Súd prvej inštancie tiež akcentuje rozsudok Súdneho dvora EÚ z 13.12.1979 vo veci Liselotte Hauer proti Land Rheinland-Pfalz, kde bolo vo všeobecnosti konštatované, že ústavné pravidlá a prax umožňujú zákonodarcovi upravovať predpismi užívanie súkromného majetku vo všeobecnom záujme. S týmto cieľom sa niektoré ústavy odvolávajú na povinnosti spojené s vlastníctvom (Nemecký základný zákon, článok 14 ods. 2 prvá veta), na jeho sociálnu funkciu (Talianska ústava, článok 42 ods. 2), na podriadenie jeho užívania požiadavkám verejného blaha (Nemecký základný zákon, článok 14 ods. 2 druhá veta, a Írska ústava, článok 43.2.2°) alebo sociálnej spravodlivosti (Írska ústava, článok 43.2.1°). Sociálna funkcia vlastnickeho práva má prostredníctvom mnohých legislatívnych aktov vo všetkých členských štátoch konkrétne vyjadrenie. Takto sa nachádzajú vo všetkých členských štátoch zákony týkajúce sa poľnohospodárstva a lesníctva, vodohospodárstva, ochrany prírodného prostredia, územného plánovania a urbanizmu, ktoré obmedzujú, často citeľne, užívanie pozemkového vlastníctva.

102. Súd prvej inštancie napokon poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23 Cdo 430/2017 zo 16.7.2018, s ktorým sa stotožňuje, v ktorom je konštatované, že cit.: „v kontextu projednávaného sporu je ovšem třeba mít při hodnocení daného aspektu na paměti, že optikou dobrých mravů je nepochybně možné nahlížet i na výkon jednotlivých oprávnění spjatých s vlastnictvím věci (viz přiměřeně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 11. 2000, sp. zn. 22 Cdo 740/99, usnesení téhož soudu ze dne 30. 9. 2014, sp. zn. 22 Cdo 1010/2014, či ze dne 25. 3. 2015, sp. zn. 22 Cdo 4065/2014), a tedy i na právo majitele na vydání bezdůvodného obohacení při neoprávněném užívání jeho vlastnictví. Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi přitom již dříve připustil eventualitu, že též o požadavku na vydání bezdůvodného obohacení získaného na straně obce užíváním pozemků jiného subjektu jako veřejného prostranství by mohlo být uvažováno jako o rozporném s dobrými mravy, nastaly-li by zvlášť mimořádné okolnosti (srov. zejména rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 2014, sp.

zn. 28 Cdo 2030/2013, ze dne 7. 5. 2014, sp. zn. 28 Cdo 3684/2013, či obdobně jeho usnesení ze dne 21. 11. 2017, sp. zn. 28 Cdo 324/2017). Těmi může být vnímán i spekulativní úmysl žalobkyně při nabývání dotčených pozemků, na něž pak navázala výkonem svého vlastnického práva takovým způsobem, o němž je možné mít pochybnosti stran jeho souladu s dobrými mravy“. (srovnej zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 1. 2016, sp. zn. 28 Cdo 1151/2015, či jeho rozsudek ze dne 24. 2. 2015, sp. zn. 28 Cdo 2140/2013).

103. S ohľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti I. tohto rozsudku a žalobu žalobcov zamietol.

104. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

105. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

106. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

107. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobcovia neboli v konaní úspešní, preto majú v konaní úspešní žalovaní voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.